

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Terapia pedagogiczna dzieci z trudnościami w uczeniu się z metodyką
Kierunek:	Pedagogika specjalna, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2014
Specjalność:	pedagogika resocjalizacyjna
Tytuł lub szczegółowa nazwa przedmiotu:	Terapia pedagogiczna dzieci z trudnościami w uczeniu się z metodyką
Rok/Semestr:	III/5
Liczba godzin:	30,0
Nauczyciel:	Parcheta-Kowalik Małgorzata, mgr
Forma zajęć:	ćwiczenia
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Poziom trudności:	podstawowy
Wstępne wymagania:	UKOŃCZONY KURS Z PEDAGOGIKI SPECJALNEJ, PSYCHOLOGII ROZWOJOWEJ.
Metody dydaktyczne:	<ul style="list-style-type: none">• ćwiczenia przedmiotowe• e-learning• klasyczna metoda problemowa• konsultacje• metoda sytuacyjna• wykład informacyjny

Zakres tematów:	<p>1-2. DIAGNOZA SPECYFICZNYCH TRUDNOŚCI W NAUCE</p> <ul style="list-style-type: none"> • SPECYFICZNE TRUDNOŚCI W NAUCE • KRYTERIA DIAGNOSTYCZNE • OBJAWY SPECYFICZNYCH TRUDNOŚCI W NAUCE • ANALIZA OPINII I ORZECZEŃ I ZASADY ICH WYKORZYSTANIA PRZEZ PEDAGOGÓW • INTERPRETACJA OPINII I ORZECZEŃ • PODSTAWY DIAGNOZY PSYCHOLOGICZNEJ • KONSEKWENCJE DIAGNOZY DLA SPOSOBU OCENIANIA I KLASYFIKOWANIA DZIECI ZE SPECYFICZNYMI TRUDNOŚCIAMI W UCZENIU SIĘ. <p>3-5. TERAPIA FUNKCJI OTORYCZNYCH I PERCEPCYJNO- MOTORYCZNYCH. TERAPIA INTEGRACJI PERCEPCYJNO- MOTORYCZNEJ. ELEMENTY METODY DOBREGO STARTU W PROFILAKTYCE I STYMULACJI MOWY I JĘZYKA. METODY TERAPII OPARTE NA INTEGRACJI PERCEPCYJNO MOTORYCZNEJ</p> <ul style="list-style-type: none"> • ZAŁOŻENIA TERAPII SENSORYCZNO MOTORYCZNEJ • METODA KEPHARTA • METODA KINEZJOLOGII EDUKACYJNEJ DENNISONA <p>6-7 METODYKA GIER DYDAKTYCZNYCH JĘZYKOWYCH I MATEMATYCZNYCH. PROFILAKTYKA I SYMULACJA PERCEPCYJNO-MOTORYCZNA DLA DZIECI W WIEKU PRZEDSZKOLNYM I WCZESNOSZKOLNYM. PROGRAM B. MARKOWSKIEJ DLA DZIECI PRZEDSZKOLNYCH.</p> <ul style="list-style-type: none"> • ZABAWA JAKO PODSTAWOWA DZIAŁALNOŚĆ DZIECKA • WYCHOWANIE JĘZYKOWE ZA POMOCĄ ZABAW • ZABAWY FONETYCZNE I ARTYKULACYJNE • TWORZENIE POJĘĆ • STYMULACJA SŁOWNIKA I GRAMATYKI <p>8-11. METODYKA PRACY Z UCZNIEM Z TRUDNOŚCIAMI W CZYTANIU I PISANIU. METODY TERAPII JĘZYKOWYCH. NOWE SPOJRZENIE NA ORTOGRAFIĘ- PROGRAM DLA DZIECI I MŁODZIEŻY.</p> <ul style="list-style-type: none"> • METODA 18 STRUKTUR JĘZYKOWYCH • SCENARIUSZE ZAJĘĆ • WARUNKI PRAWIDŁOWEGO ROZWOJU WERBALNEGO • ZWIĄZEK MOWY I MYŚLENIA • TERPIA DYSORTOGRAFII • SŁUCH FONEMOWY, FONETYCZNY <p>12. SPECYFICZNE TRUDNOŚCI W MATEMATYCE</p> <ul style="list-style-type: none"> • UWARUNKOWANIA POWODZENIA W MATEMATYCE • INTELIGENCJA A SPECYFICZNE TRUDNOŚCI W MATEMATYCE • METODYKA ZAJĘĆ KOREKCYJNO WYRÓWNAWCZYCH DLA DZIECI ZE SPECYFICZNYMI TRUDNOŚCIAMI W MATEMATYCE. <p>13. ĆWICZENIA NA KONCENTRACJE UWAGI DLA DZIECI I MŁODZIEŻY Z SYNDROMEM ADHD</p> <ul style="list-style-type: none"> • SYMPTOMY ADHD • WSKAZÓWKI METODYCZNE JAK POSTĘPOWAĆ Z DZIECKIEM W DOMU, SZKOLE • TERAPIA ADHD • MUZYKOTERAPIA • RELAKSACJA <p>14. ZALICZENIE PISEMNE</p>
Forma oceniania:	<ul style="list-style-type: none"> • ćwiczenia praktyczne/laboratoryjne • inne • końcowe zaliczenie pisemne • obecność na zajęciach • przegląd prac
Warunki zaliczenia:	AKTYWNE UZESTNICTWO W ZAJĘCIACH, PRZEPROWADZENIE ĆWICZEŃ, PRZYGOTOWANIE SCENARIUSZA ZAJĘĆ KOREKCYJNO-KOMPENSACYJNYCH, ZALICZENIE KOŁOKWIUM PISEMNEGO NA OCENĘ POZYTYWNA.
Literatura:	<ol style="list-style-type: none"> 1. WOJTOWICZ. J. (1992) O WYCHOWANIU JĘZYKOWYM, WARSZAWA, 2. ZAKRZEWSKA B., (1996), TRUDNOŚCI W CZYTANIU I PISANIU. MODELE ĆWICZEŃ, WARSZAWA 3. TEML H., (1997), RELAKS W NAUCZANIU, WARSZAWA, 4. REID G., (2005) DYSLEKSJA, WARSZAWA, 5. KRASOWICZ G., (1997) JĘZYK CZYTANIE I DYSLEKSJA, LUBLIN, 6. KRASOWICZ-KUPIŚ G., (2008) PSYCHOLOGIA DYSLEKSJI, WARSZAWA, 7. BOGDANOWICZ M., (1989) TRUDNOŚCI W PISANIU, GDAŃSK 8. PISZCZEK M., (1997) TERAPIA ZABAWĄ, TERAPIA PRZEZ SZTUKĘ, WARSZAWA

Dodatkowe informacje:	-----
Modułowe efekty kształcenia:	<p>01 Student potrafi sformułować definicję zaburzeń rozwojowych, opisać przebieg ich powstawania w trakcie rozwoju dziecka, wymienić objawy trudności specyficznych w trudności w uczeniu się i określić ich miejsce w pedagogice specjalnej.</p> <p>02 Student potrafi określić przepisy, na których oparta została organizacja zajęć korekcyjno-kompensacyjnych w szkole, przygotować konspekt zajęć z dzieckiem.</p> <p>03 Student potrafi zaprojektować przebieg pracy korekcyjno - kompensacyjnej dla ucznia na określonym etapie edukacyjnym z zastosowaniem fachowej terminologii, opierając się na diagnozie jego zaburzeń i mocnych stronach jego rozwoju.</p> <p>04 Student potrafi współpracować w zespole studentów, którym każdy ma wyznaczoną rolę oraz komunikować się z dziećmi wymagającymi terapii pedagogicznej, stosując się do etycznych wymogów pracy.</p> <p>05 Student potrafi dyskutować na temat poznanych metod i sposobów terapii w kontekście wybranych koncepcji oraz modyfikować swoje zdanie uzasadniając je.</p> <p>06 Student potrafi dokonać krytycznej analizy własnego poziomu wiedzy i podjąć działania konieczne dla rozwoju osobowego jednostki, uwzględniając wymiar organizacyjny i etyczny.</p>